

UZASADNIENIE

(...)z siedzibą w G. wytoczył przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie powództwo przeciwko D. D. o zapłatę kwoty 5 372,85 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 5 160,41 zł od dnia 25.10.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151,38 zł od dnia 12.06.2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 61,06 zł od dnia 12.06.2015r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 17.12.2012r. pozwany zawarł z (...) S.A. umowę o kredyt ratalny o numerze (...), na podstawie której otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną i zobowiązał się do jej zwrotu w terminach przewidzianych w harmonogramie stanowiącym załącznik do umowy.

Pomimo precyzyjnie ustalonych warunków umowy, pozwany nie zaspokoił wszystkich należności wynikających z umowy. Wobec opóźnienia pozwanego umowa została rozwiązana. Roszczenie stało się wymagalne z dniem 06.08.2013r. Pozwany nie uregulował zadłużenia, mimo prób doprowadzenia do dobrowolnego zaspokojenia wierzyciela, które okazały się bezskuteczne.

Powód wskazał, że w dniu 24.10.2013r. (...) S.A. dokonał przelewu przysługującej mu od pozwanego wierzytelności na rzecz (...)z siedzibą w G.. Tym samym powód uzyskał legitymację procesową czynną w niniejszym postępowaniu. Pozwany został powiadomiony o cesji pismem z dnia 10.01.2014r. wzywającym również do dobrowolnej spłaty.

Powód wskazał, że na kwotę stanowiącą wartość przedmiotu sporu składają się następujące kwoty:

- 5 160,41 zł – należność główna,
- 151,38 zł – odsetki umowne w wysokości 4-krotności stopu lombardowej NBP za okres od 06.08.2013r. do 24.10.2013r.,
- 61,06 zł – odsetki karne za opóźnienie naliczone od dnia 06.08.2013r. do dnia poprzedzającego dzień skutku cesji wedle stawki umownej określonej przy zastosowaniu art. 359 § 2¹ k.c. w zw. z art. 481 k.c.

Ponadto powód domaga się dalszych odsetek ustawowych liczonych:

- od kwoty 5 160,41 zł od dnia 25.10.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151,38 zł od dnia 12.06.2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 61,06 zł od dnia 12.06.2015r. do dnia zapłaty.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 29 czerwca 2015 roku, wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pieszku jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Pozwany D. D., mimo należytego powiadomienia go o terminie, nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył żadnych wyjaśnień i nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17 grudnia 2012 roku pozwany D. D. za pośrednictwem (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w L. zawarł z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę kredytu na zakup towarów i/lub usług numer (...). Umowa opiewała

na kwotę 5 160,41 zł, której spłata miała nastąpić w systemie ratalnym, poczynając od 30.01.2013r. Ostateczny termin spłaty kredytu przypadał na 30.12.2015r.

(dowód: umowa o kredyt na zakup towarów i/lub usług z dnia 17.12.2012r. k. 26-31)

W dniu 24 października 2013 roku pomiędzy Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W. oraz (...) z siedzibą w G. zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności, w tym wierzytelności względem K. D. wynikającej z umowy o numerze (...).

Pismem z dnia 22.11.2013r. Bank (...) S.A. z siedzibą we W. zawiadomił D. D. o zmianie wierzyciela.

Pismem z dnia 10.01.2014r. (...)z siedzibą w G. wezwał D. D. do zapłaty zadłużenia w wysokości 5 872,19 zł w terminie do 20.01.2014r.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 24.10.2013r. wraz z załącznikiem nr 2 zawierającym wykaz sprzedanych wierzytelności k. 32-39; pismo z dnia 22.11.2013r. k. 25; pismo z dnia 10.01.2014r.)

Sąd zważył, co następuje:

W związku z niestawieniem się pozwanego D. D. na posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę i brakiem jakichkolwiek wyjaśnień, Sąd zobligowany był do wydania w przedmiotowej sprawie wyroku zaocznego (art. 339 § 1 k.p.c.).

Stosownie do treści art. 157 § 2 k.p.c. oraz § 116 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 roku - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. 2014, poz. 259 j.t.), Sąd nad sentencją wyroku zaocznego umieścił zastępującą protokół wzmiankę obejmującą: datę rozprawy, dane co do obecności powoda, stwierdzenie, że pozwany nie stawił się mimo należytego powiadomienia go o terminie posiedzenia, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności i nie składał wyjaśnień oraz wzmiankę co do ogłoszenia wyroku. Wzmiankę podpisali przewodniczący posiedzenia i protokolant.

Zgodnie z treścią art. 339 § 2 k.p.c., w wypadku wydania przez Sąd wyroku zaocznego, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Twierdzenia pozwu uznaje się za budzące uzasadnione wątpliwości, m.in. w sytuacji, gdy dowody i twierdzenia przedstawione przez powoda są niekompletne, pozostawiają wątpliwości co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sporu, nie przedstawiają pełnego obrazu rzeczywistości. W takiej sytuacji wydając wyrok sąd nie może oprzeć się wyłącznie na twierdzeniach powoda i należy przeprowadzić postępowanie dowodowe celem wyjaśnienia powstałych wątpliwości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 sierpnia 1972 r. w sprawie III CR 153/72).

W ocenie Sądu, dowody przedstawione przez stronę powodową są niekompletne, w konsekwencji czego twierdzenia strony powodowej o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości.

W myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Mając powyższe na uwadze, w przedmiotowej sprawie to na powodzie spoczywał więc ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Nadto, wskazać należy, iż w sprawach cywilnych sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy czy też do uzupełnienia postępowania dowodowego o dowody, na których istnienie wskazują strony, lecz których nie przedstawiły. Obowiązek dowodzenia spoczywa bowiem na stronach.

Podstawą ustaleń poczynionych w niniejszym postępowaniu, były dokumenty przedstawione przez stronę powodową.

Należy podkreślić, że umowa kredytu, na której powód opiera swoje roszczenie i która przedłożona została Sądowi przez stronę powodową (vide k. 26 akt sprawy), zawarta została pomiędzy pozwanym D. D., a (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą w W.. Tymczasem umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 24 października 2013 roku zawarta została

pomiędzy powodem a Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. (vide k. 32 akt sprawy). Powód nie przedłożył dokumentów, które potwierdzałyby, że Bank (...) S.A. jest następcą prawnym (...) Banku S.A. Umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 24.10.2013r. nie dowodzi tego faktu. Zatem w świetle przytoczonych okoliczności stwierdzić należy, że strona powodowa nie wykazała, aby w przedmiotowym postępowaniu przysługiwała jej legitymacja czynna.

Mając powyższe na uwadze, Sąd powództwo oddalił.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)